

ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΤΟΣ 36ον

ΜΑΪΟΣ 1983

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 395

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Συνδέσμου -
Εφημερίδας
Καραϊσκού 111
ΤΗΛΕΦ. 4123.528
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γραφεία Εφημερίδας Αθηνών
Ακαδημίας 61 τηλ. 36.20.328

Πάνω στα γεγονότα

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ της πλατείας του Χηρόλακκα πήρε, επί τέλους, την οριστική μορφή της. Μπορεί να υπάρχουν αντιρρήσεις πάνω στο ένα ή το άλλο στοιχείο της, όπως τελικά κατέληξε να γίνει. Αλλά ζητήματα αισθητικής και πρακτικά ζητήματα κατά τις προσωπικές αντιλήψεις πλήθους ανθρώπων, που διαφέρουν από την πραγματικότητα είναι συστικό να υπάρχουν. Όμως τα έργα πρέπει, κάποτε, να τελειώνουν και να μη διακωλύονται στα ενδιάμεσα στάδια. Και από την άποψη αυτή η πλατεία μας έχει, κυριολεκτικά, δεινοπαθήσει. Μένουν ακόμα πολλά να γίνουν, για να θεωρηθεί το έργο οριστικά τελειωμένο. Ας τα προωθήσει η νέα ηγεσία της Κοινότητας, διώνοντας ιδιαίτερη προσοχή στα θέματα που λείπουν, όπως ο υψόμετρο του έργου, ώστε να μη εμφανιστεί τούτο αδυναμίες, που θα υποχρεώσουν σε προσυζητήσεις έργου. Σε λείπει όμως η πρόκληση που πρέπει, οπωσδήποτε, να αποφευχθεί, καθώς είναι ευνόητο. Ας γίνουν έγκαιρα, αν δεν έχουν γίνει, όλες δοκιμές απαιτούνται και ως συμπληρωθεί ύστερα ότι άλλο απομένει για να επιτύχουμε «τέλειωσε ο Χηρόλακκας» και να κοιτάξουμε με καί τιποτε άλλο.

Δεν ξέρουμε σε ποιά ακριβώς σημείο βρίσκονται οι διαθέσιμοι πόροι για την πρόοδο του έργου αυτού. Στο νέο Νομαρχιακό Πρόγραμμα Φωκίδας, όπως δημοσιεύθηκε στη συνάδελφο «Αλληλαγία», του Γενάρη 1983 αναγράφεται κοντά 1.000.000 για «Διαμόρφωση Πλατείας Χηρόλακκα Κοιν. Γαλαξειδίου». Αποκαλύφθηκε το ποσό αυτό; Χρησιμοποιήθηκε; Αν όχι, γιατί το γρηγορότερο όλοι χρειάζεται για την απορρόφηση του γιατί είναι το χειρότερο πράγμα διαθέσιμα ποσά να μένουν αχρησιμοποίητα, όπως συνέβη στο παρελθόν. Και γι' άλλους λόγους, κυρίως όμως για να φτάνουμε κάποιο στο τέλος!

ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καιρό ξανάβρε στην επιφάνεια το θέμα της άτυχης Γαλαρίας μας. Το ωραίο τοπίο, για το οποίο αναλύθηκε, στα παλιά χρόνια, με επιμονή και αφοσίωση η ζωή «ευρωπαϊκού» κοινοτάχρη, για να αποκτήσει ένα πνεύμα ζωής το θαλασσινό Γαλαξίδι, μαραινέται, χρόνια τώρα, μέσα στην εγκατάλειψη και την αδιαφορία. Εκτός αν θεωρήσουμε σαν εκδήλωση ενδιαφέροντος την ολική καταστροφή των τζαμιών των κατασκευαστικών εγκαταστάσεων, για την οποία γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο μας! Ας είναι: υπόψη της νέας κοινοτικής Αρχής και το θέμα της Γαλαρίας που απαιτεί ρύθμιση του αγροτικού γαλακτοπαραγωγ. Μια πρώτη προσέγγισή του θα αποτελούσε, νομίζουμε, κάποια περιποίηση του δρόμου που οδηγεί προς τα πάνω από την πόλη μας. Έχει ζηλευτή χάραξη από τα χρόνια της ακμής του τόπου. Κι αν είναι δυνατό χωρίς σημαντικές αλλαγές, που έχουμε μπουχτήσει. Γιατί είναι δρό-

μος γνήσια αγροτικός, που φαντάζεστε ανάμεσα στα καταπράσινα αμπέλια από το κτήμα Κουκουμπή ως το καφενεδάκι της πλατείας, ανάμεσα στους δυο πετρόλοφους, στα πλάγια. Τώρα, καθώς έχουν φύγει τα χρώματα από την πολυετή έλλειψη συντηρήσεως και ξεπετιούνται σ' όλη τη διαδρομή προαλητικά οι χοντρές κροκάλες της στρώσεως είναι, αλήθεια, και θυμίζοντας τα να κλάι.

Κι επειδή πάλι ο λόγος περί Γαλαρίας κι επειδή πάνω απ' όλα προέχει να ξαναγυρίσει η περιοχή στη δικαιοδοσία της Κοινότητας, μια και ο σκοπός για τον οποίο ο χώρος αλλοτριώθηκε, η ευδοκίμηση, δηλαδή, των μαθητικών κατασκευών και εκφυλλίστηκε και τελικά ματαιώθηκε κι αυτός θα ρωτούσαμε: είναι αλήθεια ότι είχε εγερθεί σχετική αγωγή κατά του Δημοσίου και αν γαι ποιά ήταν η τύχη της; Και ποιά συνέχισε πρόσκειται να δοθεί στο σπουδαίο αυτό ζήτημα; Είναι καιρός να ανοίξουμε τους φακέλους και να διακόψουμε τον πολύχρονο ύπνο τους! Όπως θα έκανε ένας φρόνιμος ιδιώτης. Για να νοικοκυρευτούμε, όσο μπορούμε περισσότερο, στη νέα κοινοτική περίοδο, που μπήκαμε.

ΕΝΑ ΑΛΛΟ επίσης σπουδαίο ζήτημα που πρέπει να απασχολήσει το νέο Κοινοτικό συμβούλιο είναι η διαχείριση του ακινήτου του κληροδοτήματος Μάμα, του Πειραιά. Είναι μισθωμένο και οι μισθώσεις είναι, βέβαια, εμπορικές και προστατεύονται από ειδική νομοθεσία. Αλλά δεν είναι αιώνιες, έχουν κι αυτές λήξη που την προβλέπει ο νόμος. Έπειτα και όταν ακόμα ισχύουν αναγκαστικά και τότε προβλέπεται αναπροσαρμογή του μισθώματος, σε αριζμένα χρονικά όρια, ώστε αυτό να βρίσκεται στα πλαίσια της οικονομικής πραγματικότητας. Τι γίνεται, λοιπόν, με τα «μίσθια» αυτά; Εδώ και πολύ καιρό, είχαμε ακούσει ότι έγινε κάποια αναπροσαρμογή. Μήπως ο χρόνος επιτρέπει, τώρα, και νέα; Η έχουν λήξει οι μισθώσεις, σύμφωνα με το νόμο, οπότε έχει μεγαλύτερες δυνατότητες ο νοικοκύρης - εκμισθωτής; Ας τα κοιτάξουν όλα αυτά, όσοι έχουν την αρμοδιότητα και την ευθύνη. Πράττειται για μια πηγή εσόδων, την οποία δεν πρέπει να παραμελεί η Κοινότητα και να ωφελούνται, σε βάρος της οι οιοδήποτε ενοικιαστές.

ΣΕ ΑΛΛΗ στήλη δημοσιεύουμε επιστολή συμπόλιτη προς ημερήσια αθηναϊκή εφημερίδα, που, ορθά διαμαρτύρεται για την απουσία γαλακτοπαραγωγής στο Γαλαξίδι, μετά τη λήξη της θητείας του αγροτικού γαλακτοπαραγωγ. Μια πρώτη προσέγγισή του θα αποτελούσε, νομίζουμε, κάποια περιποίηση του δρόμου που οδηγεί προς τα πάνω από την πόλη μας. Έχει ζηλευτή χάραξη από τα χρόνια της ακμής του τόπου. Κι αν είναι δυνατό χωρίς σημαντικές αλλαγές, που έχουμε μπουχτήσει. Γιατί είναι δρό-

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ

Ο Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου μας κ. Ανδρέας Περίδης, με σειρά άρθρων του στην εφημερίδα μας «Γαλαξίδι», είχε μια αξιολογική πρωτοβουλία, να ανακηρύξει ένα καυτό και πάντα επίκαιρο θέμα: Τις σχέσεις Συνδέσμου και Κοινότητας Γαλαξειδίου απ' ενός και απ' άλλου τις σχέσεις των εκτός Γαλαξειδίου Γαλαξειδιωτών και των μονίμων κατοίκων Γαλαξειδίου.

Παλαιότερα, ίσως, να υπήρχε διαμάχη μέχρι ρήξεως ακόμη των σχέσεων. Αλλά τα τελευταία χρόνια το χάσμα γεφυρώθηκε με προσπάθειες πολλών, κυρίως δε του αειμνήστου Προέδρου του Συνδέσμου μας Ευθυμίου Ν. Γουργουρή.

Με το ξερό γράμμα του Νόμου μόνον τα τακτικά μέλη του Συνδέσμου, δηλαδή όσοι διαμένουν στον Πειραιά και την Αθήνα και είναι ταμειακά εντάξει, έχουν το δικαίωμα να συμμε-

κεκριμένα κάθε Τετάρτη, του αγροτικού γαλακτοπαραγωγού της Αγίας Ευθυμίας για την αναπλήρωση, όπως πληροφορούμαστε, αυτού που αποχώρησε. Και να σκεφτείται κανείς ότι ορισμένα στις παραμονές εγέρσεως της τουριστικής περιόδου, στην οποία διπλασιάζεται σχεδόν ο μόνιμος πληθυσμός του τόπου. Καλούμε, λοιπόν και παρακαλούμε πάντα αρμόδιο να καλύψει το ταχύτερο το απαράδεκτο κενό που έχει προκύψει από την έλλειψη μόνιμου γαλακτοπαραγωγού στον τόπο μας, με αποτέλεσμα την άδεια ταλαιωμένη των κατοίκων του, στο ζωτικό αυτόν τομέα. Που δεν είναι, βέβαια, δείκτης ποιότητας, ζωής, οποιουδήποτε, μάλλον για το Γαλαξίδι, που πριν λίγες δεκαετίες ικανοποιούσαν τις ανάγκες υγείας των κατοίκων του, μόνιμα, τρεις και τέσσερις επαγγελματίες επιστήμονες, όλοι Γαλαξειδιώτες.

Η ΓΙΟΡΤΗ του Αγίου του Θεολόγου, στην πατρίδα, που φέτος, επειδή συνέπεσε με την ημέρα του Πάσχα, μετατέθηκε και γιορτάστηκε την Τετάρτη της Διακαινησίμου, 11 Μαΐου, έφερε στους παλιούς Γαλαξειδιώτες νοσταλγικές αναμνήσεις. Τότε που ανέβαιναν τα ίδια σκαλάκια από ακατάλυτους γρανιτόλιθους στην απόμενη ανηφοριά του ρομαντικού χωματόδρομου, για να φτάσουν στη γραφική εκκλησιά του, τον καιρό της θείας Αλισσαβέτ Καμπόσου, όταν, εκτός από τα δέντρα του περιόλου της εκκλησίας, όλη η γύρω περιοχή ήταν γυμνή και θεατή από παντού, πριν ο μοναχικός Αγάνας πραγματοποιήσει το θαύμα της δημιουργίας του Άλυσου. Ήταν μια εποχή που τα παιδιά περνούσαν με κάποιο δέρος από το δρυϊκό, που ήταν προστά από τον ανεμόμυλο του Μουσάν, όπου, όπως έλεγαν οι παλιότεροι, είχαν αποκατασταθεί οι κατάδυση Κρικέλας, Πάρας και Μπελεσίνος. Τώρα όλα αυτά έχουν γίνει θρύλος, για τους λίγους που απομένουν και τα θυμούνται και όλα σκεπάζονται και σβήνουν κάτω από την πυκνή βλάστηση, που καπαρώνει και χαμηλά, έλαψε για πάντα όσες θύμησης δε συμβιβάζονται με τη γλαστήση-μερινή εικόνα του τοπίου...

τέχουν στο προβλήματα που ενδιέφουν τους διαμένοντες στον Πειραιά και την Αθήνα Γαλαξειδιώτες. Αντίστοιχα δε μόνον τους διαμένοντες στο Γαλαξίδι θα πρέπει να ενδιαφέρουν τα διάφορα τοπικά και κοινοτικά προβλήματα. Αυτό όμως δεν είναι σωστό, διότι πέρα από το ξερό γράμμα του Νόμου υπάρχει το Πνεύμα του Νόμου. Μ' αυτό το πρίσμα κανείς Γαλαξειδιώτης οπουδήποτε και εάν διαμένει δεν νοείται να στερείται από το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση, να συμμετέχει ενεργά εις τα διάφορα προβλήματα του Γαλαξειδίου.

Μ' αυτό το πρίσμα, επομένως, που νομίζω είναι το σωστό, επιβάλλεται να αντιμετωπίσουμε το μέλλον. Τι έγινε έως τώρα, ως είναι παρελθόν. Λάθη ασφαλώς έγιναν από όλες τις πλευρές, αλλά δεν πρέπει να αρνούμεθα ότι έγιναν και σοβαρές προοδευτικές προσπάθειες συνεργασίας των διαφόρων φορέων, ως π.χ. της Κοινότητας και του Συνδέσμου, αλλά και όλων των άλλων φορέων, με άριστα αποτελέσματα. Εάν και εις το μέλλον πρωτανούσαν αυτές οι αντιλήψεις, με βάση την ανεπιφύλακτη ΑΓΑΠΗ και προς τον τόπο μας και προς ΑΛΛΗΛΟΥΣ, τότε θα μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το μέλλον με εμπιστοσύνη, τόσον για την εξέλιξη αλλά και για τη διατήρηση του χαρακτήρα του Γαλαξειδίου.

Ένα άλλο θέμα: σε ποιά ηλικία δικαιούνται να εγγραφονται οι νέοι. Το καταστατικό του Συνδέσμου μας, προοδευτικότερο της Πολιτείας, η οποία μόνον τελευταίως έδωσε δικαίωμα ψήφου από ηλικίας 18 ετών, ήδη από το 1912 δέχεται μέλη από την ηλικία αυτή. Η παρουσία των νέων είναι απαραίτητη, όχι μόνον ως απλόν μελών, αλλά και ως μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ή των διαφόρων επιτροπών. Τούτο, νομίζω, ουδείς το αρνείται, ως υποβάλουν υποψηφιότητα και να αναλάβουν δραστηριότητα και πρωτοβουλίες ε-ποικοδομητικές.

Με την παρουσία νέων στο Διοικητικό Συμβούλιο, ή στις επιτροπές, αμβλύνεται το γνωστό χάσμα των γενεών. Οι νέοι θα προσφέρουν τον ενθουσιασμό, την ζωντάνια, το νέον αίμα. Οι μεγαλύτεροι την πείρα και την φρόνηση.

Σκόπιμον εδώ είναι να θυμηθούμε τους αφορισμούς του Ιπποκράτη, που έχουν εφαρμογή όχι μόνον στην ιατρική αλλά και γενικότερα:

«Ο μεν βίος βροχής, η δε τέχνη μακρά, ο δε καιρός οξύς, η δε πείρα σφαλερή, η δε κρίσις χαλεπή».

Συμπέρασμα: με βάση την κατάνοση, οι μεν νεώτεροι να μην θέλουν, βασίζονται στον ενθουσιασμό τους, να επιβάλλουν παντού και πάντοτε την γνώμη τους, σαν την μόνη σωστή. Οι δε μεγαλύτεροι να μην επαναπαύονται στην πείρα τους ότι είναι αλήθεια, αλλά με αμοιβαίες υποχωρήσεις και γνώμονα το γενικό συμφέρον να προσπαθούν να ανευρίσκουν την χρυσή τομή, δηλαδή το σωστό που πρέπει να γίνει. Όλα αυτά απαραίτητα εάν θέλουμε να ολοκληρωθούμε όχι μόνον μεγαλειόβουλοι αλλά και απλοί προγραμματισμοί.

Προ ολίγου εορτάσαμε την Ανάστασιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, το παράδειγμα Του και το φως της Αναστάσεώς Του ως μας εμπνέει και μας καθοδηγεί.

ΑΝ. ΤΖΙΓΓΟΥΝΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ «ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ»

Προς την Εφημερίδα «Το Γαλαξίδι» Πειραιά.

Διάβασα στο φύλλον του Μαρτίου έ.ε. επιστολή του κ. Στάθη Χατζηγιάνη, τέως Προέδρου της Κοινότητός μας, «Για το Μουσείο Γαλαξειδίου» και θα ήθελα να προσθέσω κι εγώ λίγα λόγια στα όσα γράφει, για τί, ανωμισθότητα, κάρνει άρισμένες διαπιστώσεις και λέγει μερικές αλήθειες, όσο και αν, εκ πρώτης όψης, φαίνονται πικρές.

Στην επιστολή του αυτή ο κ. Χατζηγιάνης εκφράζει, με έμμεσο τρόπο, τις τα διάφορα προβλήματα του Γαλαξειδίου. Συμπαράστασες εκ μέρους των Κοινοτικών Συμβούλων στο πολύμοχο έργο του Προέδρου. Και το παράπονό του είναι βάσιμο. Γιατί έτσι στο συμπέρασμα ότι τα πρόσωπα που απασχολούνται με τα Κοινοτικά ζητήματα, για να αποδώσουν, πρέπει να «αμείβονται οικονομικά». Νά μου επιτρέψει ο φίλος κ. Χατζηγιάνης να μη συμφωνήσω μαζί του στο σημείο αυτό. Ανεξαρτήτως του ότι —όπως και ο ίδιος γνωρίζει— το αξίωμα του Κοινοτικού Συμβούλου είναι «τιμητικό και άμισθο» κατά ρητήν διάταξιν του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος (άρθρ. 111), ελλοιμύον αν εκείνος που θέλει να εκπαιδεύει Κοινοτικούς Σύμβουλους, δεν τ' κωμίζει από φιλοδοξία να προσφέρει τις υπηρεσίες του για το καλό του συνόλου, αλλά να... ωφεληθεί, ο ίδιος, οικονομικά! Αν δεν έχει μέσα του τη φλόγα της δημιουργίας, των ενθουσιασμών, την ανιδιοτέλεια, αλλά και τον διαδόχον χρόνον για να ασχοληθεί, καλύτερα να καθήσει στη δουλειά του, στο σπίτι του και να μη αναμιχθεί εις τα Κοινά. Άλλως τε εάν χρειασθεί, για την εκπέλευση υπηρεσίας, να μετακινηθεί Κοιν. Σύμβουλος, το καταβάλλονται τα παράγοντα διαπαιθνήτα, αλλά και με άποψιν στο Κοιν. Συμβούλιο μπορούν να του δοθεί και ημερησία αποζημίωσις (άρθρ. 112 παρ. 2). Αν τώρα άρισμένοι ή και όλοι οι Κοινοποικοδομητικές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ανακοινώνεται ότι και ο δεύτερος τόμος του έργου του αειμνήστου Προέδρου του Συνδέσμου μας Ευθυμίου Γουργουρή, με τον τίτλο **ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΩΝ ΚΑΡΑΒΙΩΝ** εκτυπώθηκε και είναι στη διάθεσιν των δικαιοσυχών.

Παρακαλούνται, λοιπόν, όσοι έχουν προπληρώσει ολόκληρη την αξία του έργου, να προσέρχονται στο γραφείο του Συνδέσμου, όπου παρέλαβαν τον πρώτο τόμο, για να παραλάβουν και τον δεύτερο.

Είναι ευνόητο ότι νέοι συνδρομητές, καταβάλλοντας ολόκληρη την αξία του έργου (δρχ. 2.500) θα παραλαμβάνουν, αμέσως, και τους δυο τόμους του, πρώτο και δεύτερο.

(Από το Γραφείο του Συνδέσμου)

τικοί Σύμβουλοι εμφανίζονται, πολλές φορές, αδιάφοροι και άμελείς περί την εκτέλεσιν των καθηκόντων των, δεν φταίνε αυτοί. Άλλά εκείνοι που τους επέλξαν για συνεργάτες τους και εκείνοι που τους έμψισαν, αφού τους ήξεραν —είναι τόσο μικρή ή Κοινότητα μας— ότι είναι ακατάλληλοι και άδικοι για την ανάληψη τούτων καθηκόντων.

Θα ασχοληθώ —περισσότερο ίσως— με το ζήτημα της λειτουργίας του Μουσείου, το οποίο επίσης θίγει εις την επιστολή του, με την ίδρυση και κατάρτιση του οποίου δ υποφαινόμενος έχει κάποια σχέση, για να μη πω πολύχρονη απασχόληση.

Συμφωνώ απολύτως με τον κ. Χατζηγιάνη ότι στο Διοικητικό Συμβούλιο του Μουσείου πρέπει να διορισθούν πρόσωπα με ειδικές γνώσεις ιστορικές, αρχαιολογικές, λαογραφικές κλπ. (και έδω, αν θυμάμαι καλά, το αξίωμα είναι τιμητικό και άμισθο, κατά τον Όργανισμό λειτουργίας του Μουσείου). Αυτό θα ήτο το ιδεώδες, αλλά δυστυχώς ανέφικτο. Δεν έμποδίζει όμως η έλλειψις των ειδικών γνώσεων μίαν καλή συγκρότησιν Διοικητικού Συμβουλίου, αρκεί τα μέλη του να έχουν ενδιαφέρον και δρεξιν να αποδώσουν. Γιατί στο κάτω - κάτω όταν θα παραστή ανάγκη χαρακτηρισμού ή ταξινόμησης αντικειμένων, θα καταφύγουμε εις τον ειδικόν, κατά περίπτωση, επιστήμονα. Άλλως, δε, μη μάς διαφεύγει, ότι οι «πνευματικοί εξάρσεις», καλλιτεχνικά Συλλογαί, Μουσεία κλπ. είναι συνήθως έμπνευστες και έργον «Ενός». Είναι μεράκι, είναι χόμπι. Οι άλλοι δοηθάνε, ακολουθούν. Οι περισσότεροι μένουν αδιάφοροι και έλάχιστοι, από στενοκεφαλιά, αντιδρούν. Θά μπορούσε έδω μερικά παραδείγματα, όσα μου έρχονται προχείρως στη μνήμη μου. Το Λαογραφικό Μουσείο της Κοινότητος Γρανίτσας - Εύρωταίας, είναι έργον της Κας Ίσμήνης Γούλα, του Άργουστίου της Κας Κοσμετάτου, αλλά και αυτό το Έθνολογικό Μουσείο Αθηνών, είναι κατά μέγα μέρος έργον του αειμνήστου Ίωάννου Μελετοπούλου. Αύτον τον «Ένα», τον όποιον και ο κ. Χατζηγιάνης θεωρεί απαραίτητον εις την επιστολήν του (και εστώχος μνημονεύει τον αείμνηστον συμπόλιτην Άθανάσιον Μπομπογιάννην) πρέπει και ο σημερινός και ο τέως Πρόεδρος που γνωρίζουν πολύ καλά τα πρόσωπα που μένουν σήμερα μόνιμοι στο Γαλαξίδι, να αναζητήσουν και να έπιστημάνουν. Γιατί ο άνθρωπος αυτός που θα έπωμισθ όλο το βάρος της λειτουργίας, έμπλουτισμού και άσφαλείας του Μουσείου, πρέπει να βρίσκει συνεχώς εκεί. Και να προτείνουν τον διορισμόν του με μοναδικόν κριτήριον την ικανότητα του αυτήν, παραβλέποντες πάσαν τυχόν έτερον εισηγήσιν, όθενδήποτε προερχομένην.

Έκείνο, πάντως, που πρέπει όπωσδήποτε να αποφευχθεί, είναι η σημερινή ύποληπτοτητα και ύποπτονότης του Μουσείου, που είναι ένδεχόμενα να έκληφθ έποδ την Έποπτεύουσαν Αρχήν και ως αδιαφορία, παραληλιζόμενον ή συγκρινόμενον —το Μουσείον μας— με το Λαογραφικόν Μουσείον της Αμφίσσης και την δραστηριότητα των μελών της Έταιρείας Φωκικών Μελετών. Και έδω έπιπλώ την προσοχήν τιν συμπολιτών. Το Μουσείον αυτό δεν είναι και δεν νομάζεται «Λαογραφικόν Μουσείον Αμφίσσης», αλλά «Λαογραφικόν Μουσείον Αμφίσσης».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 4

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η συμπολίτισσα κ. Ελίνα Μ. Στασινοπούλου, το γένος Εμμ. Γουρ-γούρη, γέννησε κοριτσάκι.

Να ζήσει το νεογέννητο

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου, Γαλαξειδίου βαπτίστηκε το κοριτσάκι του κ. Σταύρου Μαρδάκη και έλαβε το όνομα Ανθούλα.

Στον Ι. Ναό Αγίου Ιωάννου-Προδρόμου, Γαλαξειδίου, στις 8.5.1983 βαπτίστηκε το αγοράκι των κ.κ. Αλεξάνδρου και Χρυσούλας Δουκάκη, το γένος Γ. Πετραντζά και έλαβε το όνομα Κωνσταντίνος.

Στον ίδιο Ι. Ναό, στις 9.5.1983, βαπτίστηκε το κοριτσάκι των κ.κ. Παναγιώτου και Ζαχαρούλας Πανοπούλου και έλαβε το όνομα Μυρτώ.

Στον ίδιο Ι. Ναό, την ίδια μέρα, βαπτίστηκε το κοριτσάκι των κ.κ. Παναγιώτου και Ασημάς Μαρδάκη και έλαβε το όνομα Ειρήνη.

Να ζήσουν τα νεοφωτίστα

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο συμπολίτης κ. Γιώργος Νάκος, Αξιωματικός του Α.Σ. και η δ. Δημήτρα Ευμαλή έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Η συμπολίτισσα δ. Στέλλα Κ. Σκαντζή και ο κ. Ηλίας Μακρής έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θερμά συγχαρητήρια

ΠΕΝΘΙΜΑ ΛΟΓΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΡΙΓΚΑΛΑΣ

Το Μεγάλο Σάββατο πέθανε στην Αθήνα και ανήμερα τη Λαμπρή, 8 Μαΐου θάφτηκε στην πατρίδα, το Γαλαξείδι, παλιός και αγαπητός φίλος και συμπολίτης ο Χρίστος Τρίγκαλας. Τριτάτος γιός του καπτα Διονύση Τρίγκαλα με δυο αδελφούς, μεγαλύτερους, ναυτικούς επίσης ακολουθούσε κι αυτός το ναυτικό επαγγελματία, για πολλά χρόνια, όπου έμεινε στη στεριά, ασχολούμενος, πάλι, σε ναυτικές υπηρεσίες. Παλιός γειτονάκος, ο πιο μικρός της παρέας, αγωνιζόταν μεταξύ μας να φανεί μεγαλύτερος από την ηλικία του, όπως συμβαίνει με όλα τα παιδιά, που δεν τους αρέσει να μη τους προσέχουν οι άλλοι. Έτσι διασκεδάζαμε με τις προσπάθειες και τα εφρήματα του, γιατί είχε και θάρρος και ευφυία μπόλο που ήταν τόσο θαυμάσιος, θριαμβώσαμε στα τέλη του

ΓΑΜΟΙ

Στον Ι. Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, Πειραιά, έγιναν οι γάμοι του κ. Σόλωνα Σολωμού, Ιατρού με τη συμπολίτισσα δ. Ρούλα Β. Αλεξιά.

Στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου, Πειραιά έγιναν οι γάμοι του συμπολίτη κ. Μιχαήλ Χονδρομιάλη με τη συμπολίτισσα, επίσης, δ. Γεωργία Παπαχαράλαμπους. Παράνυμφη η συμπολίτισσα δ. Γιούλα Αγγουρά.

Θερμά συγχαρητήρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο συμπολίτης Χρίστος Τρίγκαλας.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η συμπολίτισσα Μαρία Ν. Αγγουρά.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η συμπολίτισσα Γιαννούλα Π. Θεοχάρη.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο συμπολίτης Γεώργιος Αυλωνίτης.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η συμπολίτισσα Αθηνά Κατσούλη.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η συμπολίτισσα Χαρίκλεια Καλαμπόκη.

Αποβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην ιδιαίτερη πατρίδα του Χίο ο επίτιμος Πρόεδρος της Ενότητας Ελλήνων Εφοπλιστών και θερμός φίλος του Γαλαξειδιού και των Γαλαξειδιωτών Ανδρέας Λαμπός.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΘΕΡΙΝΟΥΣ ΜΗΝΕΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ. Μάιος.— Η αστυνομική Αρχή της πόλεώς μας δι' ανακοίνωσής της παρακαλεί τους συμπολίτες και τους παραθεριστές όπως, ο καθείς εις τον τομέα του, βοηθήσει στην όλη προσπάθειαν σε θέματα καθαριότητας και κοινής ησυχίας, δια την καλύτεραν εμφάνισιν της πόλεώς μας.

Ειδικότερα παρακαλεί:

1) Όπως οι Δ/νταί των καταστημάτων και οικιών ως και ενοικιαστές μεριμνούν δια την καλήν εξωτερικήν εμφάνισιν των κτιρίων και την απεμάκρυνσιν οκουπιδίων και άλλων άχρηστων αντικειμένων από τους ακαθάτους χώρους.

2) Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή να φροντίζουν για την καθαριότητα και ασφάλεια πεζοδρομίων κλπ.

3) Τα σκουπίδια, που είναι και το μεγαλύτερο πρόβλημα, να είναι μέσα σε κλειστούς σάκκους ή δοχεία με κάλυμμα.

4) Απαγορεύεται η ελεύθερη κυκλοφορία είτε την μέρα είτε την νύκτα σκύλων, χοίρων, ορνίθων και άλλων ζώων στο Γαλαξείδι, καθόσον

οι παραβάται θα μνημόνται χωρίς άλλην ειδοποίησιν.

5) Να φροντίζουν πάντες να αποφεύγουν την δημιουργίαν ενοχλητικών και υπερβολικών θορύβων, κυρίως τις ώρες κοινής ησυχίας και πάντοτε να έχουμε σε χαμηλή ένταση ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, μαγνητόφωνα, να αποφεύγεται το μαρσάρισμα των αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών, άσκοπη χρήση ηχητικών οργάνων και ότι άλλο ενοχλεί τους άλλους.

Οι ώρες κοινής ησυχίας την θερινήν περίοδον είναι από τις ώρες 23.00 έως 7.00 πρωινή και από 15.00 έως 17.30 (3 μ.μ. έως 5.30 μ.μ.).

Ας ελπίσουμε ότι όλοι θα δομησάνε την αστυνομικήν Αρχήν εις το βαρύντατον έργον της, ώστε το Γαλαξείδι, φέτος, να παρουσιάζει μια καλύτερη εμφάνισιν από κάθε άλλη χρονιά, δια το συμφέρον όλων μας, αλλά και για τους ξένους εκδρομείς που έρχονται από το εξωτερικό να θαυμάσουν την όμορφη πατρίδα μας...

ΕΥΘ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΛΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΦΙΛΟΛΑΣΙΚΗ

Αργυρούλα Χρ. Τρίγκαλα, εις μνήμην του αγαπημένου της συζύγου Χρήστου δρχ. 5.000.

Οικονομία Ζαχαρία Διον. Τρίγκαλα, εις μνήμην του αγαπητού των αδελφών και θείου Χρήστου δρχ. 5.000.

Γιάννης και Παγούλα Φούσκα, εις μνήμην του αγαπητού τους Χρήστου Διον. Τρίγκαλα δρχ. 2.000.

Νίκος και Χρυσούλα Δροσοπούλου, εις μνήμην του αγαπητού τους θείου Χρήστου Τρίγκαλα δρχ. 1.000.

Γιάννης και Παγούλα Φούσκα εις μνήμην των γονέων των δρχ. 3.000. Κική Ποταμιάνου - Αγγουρά εις μνήμην των γονέων της δρχ. 1.000. Αργοντούλα και Χαρίλαος Χρυσικός εις μνήμην του σεβαστού των θείου Γιάννη Αντ. Πλατώνη δρχ.

1.000.

Σωσά και Τάσος Ζήσιμος εις μνήμην Λουκά Αποστολοπούλου, υιού της Μαρίας Καμμένου δρχ. 2.000.

Παρασκευούλα Τάκη Αγγουρά εις μνήμην αγαπημένης της Μαρίας Νικ. Αγγουρά δρχ. 3.000.

Τάσος και Αγγαλα Μπαρτσού εις μνήμην αγαπημένης των Μαρίας Νικ. Αγγουρά δρχ. 1.000.

Οικονομία Δημητρίου Στεφοπούλου εις μνήμην θείας των Μαρίας Νικ. Αγγουρά δρχ. 1.000.

Γιάννης Νικ. Μητρόπουλος εις μνήμην γονέων του δρχ. 1.000. Γιάννης Νικ. Μητρόπουλος, συνδραμή 1982 δρχ. 500.

Τούλα και Παναγιώτης Μαρδάκης εις μνήμην του αγαπητού Δήμου Καμμένου δρχ. 1.000.

ΛΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓ. ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Φώτιος Κατσούλης, εις μνήμην γονέων του δρχ. 5.000.

Αγάθη Δουρατσίνο εις μνήμην γονέων, αδελφών και ανεψιών της δρχ. 2.000.

Ζωή Κούτρα, εις μνήμην του πατέρα της Κώστα Αρβανίτου επί συμπληρώσει οκταετίας από του θανάτου του δρχ. 2.000.

Χρυσούλα Αρβανίτου, εις μνήμην συζύγου της Κώστα Αρβανίτου, μητρος της Βιολέττας Βαρλάμη και θείας της Αουλουδίας Χαρδαβέλλα, ανά 1.000, δρχ. 3.000.

Καίτη Μπασιρή, εις μνήμην γονέων της Ιωάννου και Κωνσταντίνος και αδελφών της Τάσου και Ευθυμίου Αντισσαγγελίδος Εφετών δρχ. 2.000.

Ελένη Κόκαβα, εις μνήμην συζύγου της Αγγελούλας Κόκαβα δρχ. 1.000.

Γιάννης Α. Αρβανίτης, εις μνήμην της μητέρας του Παρασκευούλας Αρβανίτου δρχ. 5.000.

Εις μνήμην Μαρίας Αγγουρά δρχ. 20.000 ανά πέντε εκ μέρους της πολυαγαπημένης αδελφής κ. Χριστί-

νας Μπαλατζή ως και των ανεψιών της εις μνήμην αγαπημένης θείας των Φρόνως Τρακοβίτης, Γιάννη Τρακοβίτης και Βασιλή Σταυροπούλου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ο αείμνηστος Σωκράτης Βενάρδος δεν ζει πια. Έφυγε απ' αυτή τη ζωή αφήνοντας την τελευταία του πνοή στην Αθήνα την 12η του μηνός Μαΐου. Ο αείμνηστος Βενάρδος ήτο ένας εκ των καλύτερων μουσικών της χώρας μας. Άφησε μεγάλο έργο όπως «Ο Κοσμάς Ο Αιτωλός», «Εθνεγερσία», «Η Φάτνη», «το 1922» και άλλα πολλά. Έφυγε νέος από τη ζωή σίγουρα θα άφησε και άλλα έργα αγάπης.

Το Γαλαξείδι και τα παιδιά θα τον θυμούνται για πάντα. Ας είναι αιωνία η μνήμη του και ελαφρό το χόμα που τον σκέπασε. Ο Κύριος ας αναπαύσει την ψυχή του. Εκφράζουμε θερμά συλλυπητήρια εις την οικογένειάν του. Ο αναστάς δε Κύριος δίδει παρηγορίαν.

Ιερεύς Π. Αναστάσιος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ)

Ιφιγένεια Αναστασοπούλου 1983

Νικόλαος Γουργουρή 1983

Ηλίας Δεσωντής 1983

Ανδρέας Δεσωντής 1983

Ανδριανή Π. Σιδιροπούλου 1983

Γεώργιος Μαντάς 1983

Ευθύμιος Σφίτσος 1983

Ειμμανουήλ Γουργουρή 1983

Βικτωρία Γουργουρή 1983

Αριστοτέλης Γιαννής 1982

Σταύρος Μητρόπουλος 1983

Νικόλαος Μητρόπουλος 1982, 1983

Γεώργιος Μητρόπουλος 1982

Παντελής Χονδρομιάλης 1983

Ιωάννης Λαρόγγας 1983

Ανδρέας Ν. Βαμφογιάννης 1981, 1982,

1983

Νικόλαος Βαμφογιάννης 1981, 1982,

1983

Χρήστος Μαρκέτης 1983

(ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ)

Ελένη Πετρογιάννη 1983

ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΥΘ. ΓΟΥΡΓΟΥΡΙ

Ο κ. Χρήστος Νάκος 2.500

Ο κ. Ηλίας Δ. Ζήσιμος εξόφλ. 1.500

ΛΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Αθανάσιος Μοσχολιός εις μνήμην Δήμου Καμμένου δρχ. 1.000.

Ευαγγελία Αρκούδη δρχ. 1.000. Παυλίνα Παναγοπούλου εις μνήμην του συζύγου της Παναγιώτου δρχ. 1.000.

Καίτη Καραγεωργίου εις μνήμην του πατρός της Παναγιώτου δρχ. 1.000.

Μίμης Κούρνιος εις μνήμην γονέων Αθανασίου και Παρασκευής δρχ. 1.000.

Βασιλάνω Κοκκινγεωργή δρχ. 1.000.

Θεόδωρος Τουρντζής εις μνήμην των γονέων του δρχ. 1.000.

Απαντας τους ανωτέρω το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον ευχαριστεί θερμώς και εύχεται πλουσίαν την χάριν αναστάσης Χριστού.

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Υπέρ του Ενοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου προσέφερον οι κάτωθι:

Παυλίνα Παναγοπούλου εις μνήμην Μαρίας Αγγουρά δρχ. 1.000.

Λούλα Αρβανίτη εις μνήμην Παναγιώτου Παναγοπούλου δρχ. 1.000.

Τάκης και Υπατία Σαρχή εις μνήμην Ηλίας και Βασιλικής Κατίκα δρχ. 3.000.

Η Διοικούσα Επιτροπή ευχαριστεί θερμώς και εύχεται παν αγαθόν.

Δια την Δ.Ε.

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Ο κ. Σπυρίδων Σφέτσος δια τους πτωχούς του Γαλαξειδίου δια τας εορτάς του Πάσχα εις μνήμην της αιμνήστου συζύγου του Παναράλας διένεμεν το ποσόν των 10.000 δρχ., ως είναι αιωνία της η μνήμη, ο δε κ. Σπύρος Σφέτσος ας είναι πάντα καλά και η χειρονομία του αυτή ας εβρή και άλλους μνηστής.

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Χαράλαμπος Γκελεστάθης

Ιερεύς

Το Γαλαξείδι και τα παιδιά θα τον θυμούνται για πάντα. Ας είναι αιωνία η μνήμη του και ελαφρό το χόμα που τον σκέπασε. Ο Κύριος ας αναπαύσει την ψυχή του. Εκφράζουμε θερμά συλλυπητήρια εις την οικογένειάν του. Ο αναστάς δε Κύριος δίδει παρηγορίαν.

Ιερεύς Π. Αναστάσιος

Όπως κάθε χρόνο έτσι και εφέτος τα λουλούδια δια τον στολισμόν του Επιταφίου του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου τα προσέφερον ο κ. Μάνος Χατζής και ο κ. Αναστάσιος Τζιγγώνης. Το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον και οι ενορίται τους ευχαριστούν θερμώς και εύχονται εις αναστάς Χριστόν πλουσίαν την χάριν του και την ευλογίαν.

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Χαράλαμπος Γκελεστάθης

Ιερεύς

Το Γαλαξείδι και τα παιδιά θα τον θυμούνται για πάντα. Ας είναι αιωνία η μνήμη του και ελαφρό το χόμα που τον σκέπασε. Ο Κύριος ας αναπαύσει την ψυχή του. Εκφράζουμε θερμά συλλυπητήρια εις την οικογένειάν του. Ο αναστάς δε Κύριος δίδει παρηγορίαν.

Ιερεύς Π. Αναστάσιος

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αν. Φαρδέλλος

Ιερεύς

Γεώργιος Νάκος δρχ. 1.000.

Μαρία Μακρή δρχ. 500.

Σούλα Χούτη δρχ. 1.500.

Ιωάννης Μητρόπουλος δρχ. 1.000.

Ανώνυμος δρχ. 3.000.

Ανώνυμος δρχ. 2.000.

Φίλιππος Κουταζάνης εις μνήμην της γιαγιάς του Παρασκευούλας δρχ. 10.000.

Ιωάν. Μπεριστιάνος, εις μνήμην Μαρίας Αγγουρά δρχ. 3.000.

Δια το Εκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Νικόλαος Δόγκας

Ιερεύς

Υπέρ του Ενοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου του Ιερού Ναού Αγίας Παρασκευής.

Οι κ.κ. Σούλα Χούτη, Ντίνα Καλογρήου και Ευθύμιος Αγγουράς, εις μνήμην γονέων Σπύρου και Χρυσάφως Αγγουρά και αξέχαστου

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΞΩΤΙΚΑ

ΤΟΥ κ. Α. Δ. ΠΕΡΙΔΗΚΗ

Μια φορά κι ένα καιρό...

Αρχή του παραμυθιού. Τα παραμύθια στο Γαλαξείδι με την τόση έκταση στο περιεχόμενό τους, την τόση ποικιλία στα θέματα, την τόσο ζωντανή περιγραφικότητά...

Το παραμύθι, για κείνη την κλειστή, περιορισμένη ζωή που κάναμε τότε (χωρίς άλλες διέξοδες σε θεάματα, σε θιάβια —μιλάμε βέβαια και για ηλικίες παρθενικές 6 - 10 χρονών), ήταν η ενδιαφέρουσα επαφή, ήταν το άνοιγμα σε κάποιον ορίζοντα, που τάχα οι πιο μεγάλοι γνώριζαν κι εμείς αγνοούσαμε, ήταν μια κάποια, ως την πούμε, ψυχαγωγία...

Προ παντός τις χειμωνιάτικες βραδιές, τις άγριες έξι, τα κάρθουνα στο μαγκάλι και τα χείλη της βειάς, ή της γειτόνισας απ' όπου κρεμιόμαστε κείνες τις στιγμές, ήταν ο κόσμος ο δικός μας ο υπαρκτός, ενώ φτιαχτόνταν ο άλλος στη φαντασία μας, ο κόσμος ο άγνωστος...

Ήσαν πολλά τα παραμύθια εκείνης της αβίας εποχής στο Γαλαξείδιό μας. Που να τα θυμάσαι, αφού τώρα πια κι ολόκληρη η τότε ζωή μας σαν παραμύθι σχεδόν περιγράφεται, έστω κι αν είναι ιστορία πραγματική.

Όμως, σ' εκείνη τη σκηνή, μερικές φανταστικές φιγούρες, ήταν οι αναγνωρισιμότητες — πρωταγωνιστές... Και ήταν τόση η συχνότητα, η επαναληπτική περιγραφή των κομμάτων τους, που τα πιστεύαμε σαν αληθινά... Αφού βεβαίως πως τα βλέπουν οι μεγάλοι, πως να τ' αμφισβητήσουμε μεις με την παιδιαστική ευπιστία μας. Τώρα που το σκέπτομαι, βλέπω ότι αυτές οι αφηγήσεις, σε κάποιο βαθμό, είχαν και κάποιο σκοπό... Να μας φοβίζουν, να μη γυρίζουμε έξω μόλις νυχτώνει ή να μη κρεμπελιάζουμε σε μέρη που ήταν απόμαχα. Και για τα πιο πολλά παιδιά το πετύχαιναν.

Οι ήρωες λοιπόν, αν θγάλουμε τους καλικάτζαρους που είχαν όμως περιορισμένη χρονική διάρκεια, θρισκόντουσαν όμως παντού, που να πάρει η οργή, σ' όλη τη διάρκεια των γιορτών ως τ' Αγιανιού, προ παντός στους καπνοδόχους να κλέβουν τα «κοκοτάκια» και τις «τηγανίτες», αν αφήσουμε λοιπόν αυτές τις κάποιες και συμπληρωτικές καρικατούρες, όπως τις περιγράφανε, είχαμε τα άλλα κακά ξωτικά, τις αμφιβόλως και λωσώνες ή κακίες νεράιδες (αλλοίμονο αν μιλούσες στο πέραςμά τους) και τέλος, τον περιβόητο «ντα βέτσικα», που ήταν και η επικρατέστερη μορφή...

Οι περιγραφές, όσων τον είχαν...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γαλαξειδίου ευχαριστεί την καθηγήτρια Χριστίνα Παναγιώτου - Δακτυλίδη για την ωραία εκδήλωση, της 28.4.88, στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου.

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΙΔΗΚΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΡΙΔΑΣ

Παλιά (1917) υπαίθρια διασκέδαση. Στο βάθος ο Κορακίδης (Προσφορά Γιάννη Παπαλά)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Προς την εφημερίδα «το Γαλαξείδι»

Κύριε Διευθυντά,

Για το θέμα του τίτλου της εφημερίδας και γενικότερα για την ορθογραφία του ονόματος της πατρίδας μας, που σχετικά γράφει ο σεβαστός δασκάλας μου κ Τάσος Παπαγεωργίου, θέλω να παρατηρήσω τα παρακάτω:

α) Η πρώτη γραπτή παράδοση της λέξης Γαλαξείδι μας διασώθηκε στο χειρόγραφο του «Χρονικού Γαλαξειδίου», ένα κείμενο γραμμένο σε λαϊκή γλώσσα, το 1703, που πρώτο δημοσιεύτηκε από τον Κ. Σάβα, το 1865, και σήμερα βρίσκεται στο Μουσείο μας, για κάθε μελετητή.

Το «Χρονικό» κατά το Λίνο Πολίτη «αντιπροσωπεύει την πεζογραφία μας στη λαϊκή γλώσσα... που είναι καθαρά δημοτική, πλούσια και ζωηρά χρωματισμένη. Και όλο το πνεύμα είναι λαϊκό περισσότερο παρά λόγιο».

Η ορθογραφία αυτή διατηρήθηκε σ' όλους τους μετέπειτα χρόνους και κυρίως στην αλληλογραφία και τα έγγραφα των αγωνιστών του 1821 και ως επίσημη γραφή στις σφραγίδες και τα έγγραφα της Κωνσταντινής.

κής αρχής. Τη γραφή παραδέχτηκαν και δικαιολόγησαν αξιόλογοι άνθρωποι των γραμμάτων (Ν. Βένης, Γ. Βολέτας κ.ά.).

Έτσι είχαν τα πράγματα μέχρι τον Ιούλιο του 1967, οπότε το υπουργείο Εσωτερικών της Στρατιωτικής δικτατορίας, επικαλούμενο εθνικούς λόγους, άλλαξε τη γραφή σε Γαλαξίδι.

Η ιστορική γραφή λοιπόν είναι Γ α λ α ξ ε ί δ ι και η αλλαγή δε γίνεται με διαταγές ή δραματικούς αφορισμούς.

β) Πιστεύω, ότι όταν τα κείμενα αυτά της λαϊκής γλώσσας, όπως το «Χρονικό», μπουν στα αναγνωστικά των παιδιών μας, η ωφέλεια θα είναι μεγαλύτερη, βλέποντας το όνομα της πατρίδας τους να διακινείται στους αιώνες αναλλοίωτο.

γ) Συμφωνώ με τη Δίψη της εφημερίδας ότι ο τίτλος της πρέπει να μείνει αμετάβλητος και για τους παραπάνω λόγους, που εκθέσαμε και γιατί ο τίτλος αποτελεί στοιχείο συνέχειας της εφημερίδας: κάθε μεταβολή σημαίνει καινούργιο έντυπο. Αθήνα, 16.5.1983

Με τιμή
Αναστ. Σκιαδάς

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Σχετικά με το θέμα της αλλειψίας γιατρού στο Γαλαξείδι αναδημιουργούμε, παρακάτω, σχετική επιστολή του συμπολίτη κ. Αναστ. Σκιαδά από αθηναϊκή εφημερίδα.

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ
ΧΩΡΙΣ ΓΙΑΤΡΟ

Από τον κ. Αναστάσιο Σκιαδά.

Η ιατρική περιθαλψή των 1.500 κατοίκων του Γαλαξειδίου και των γειτονικών εκδορών, εδώ και κάμποσα χρόνια, γίνεται από ένα νέο, ετήσιος θητείας και χωρίς ειδικότητα, Ιπποκράτη, που λέγεται αγροτικός γιατρός. Φέτος όμως, ολόκληρη τον παραπάνω Νοέμβριο και τώρα επί δύο μήνες, οι κάτοικοι της ναυτικής πολιτείας, είναι χωρίς γιατρό. Έτσι, εδώ οι άνθρωποι, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι γέροντες, ή εξυπηρετούνται ιδιωτικά από τους γιατρούς της «Αμφισσας»

και της Ιτέας, με ατέλειωτες ταλαιπωρίες για την έγκριση των φαρμάκων ή αφοβήτοι περιμένουν τη θεά φύση να φέρει τα αποτελέσματά της.

Αλήθεια, τόσος χρόνος χρειάζεται για να έρθει ο καινούργιος γιατρός; Και επί τέλους δεν υπάρχει ένας υπάλληλος - γιατρός να αποσπασθεί για λίγο και σε τούτον τον τόπο; Έτσι δεν γίνεται με τόσες άλλες ειδικότητες υπαλλήλων; Και να σκεφτεί κανείς ότι γράφονται δεκάδες εστίδες για νομοσχέδια περί υγείας, όταν την ίδια στιγμή μένουν άλυτα τόσα απλά και στοιχειώδη προβλήματα ιατρικής περιθαλψής.

Αυτά, επειδή κατά την τηλεόραση φέτος έχουμε το «Έτος της Υγείας».

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

Μαθηματικός
Γαλαξείδι

«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

(Σάββατο, 14 Μαΐου 1983)

ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟ «ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ»

(Έκτακτου ανταποκριτή μας)

Την Κυριακή 22 Μαΐου έγιναν στη Γραβιά οι εορταστικές εκδηλώσεις για την επέτειο της ιστορικής μάχης στο «Χάνι της Γραβιάς» την 5 Μαΐου 1821.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση, έγινε προσολιγήμερο των υπερασπιστών, ερίφθηκαν τιμητικές δολές και εκφωνήθηκε ο πανηγυρικός της ημέρας από τον εκπρόσωπο της ΚΕΜΕ κ. Φαν. Βόρο. Ο ομιλητής αναφέρθηκε στη συμμετοχή των 52 αγωνιστών Γαλαξειδιωτών και διάβασε την επιστολή του Οδυσέα Ανδρούτσου προς τους Γαλαξειδιώτες καλώντας τους να συμμετάσχουν στον αγώνα. Στη συνέχεια κατατέθηκαν στεφάνια

στο μνημείο των Ηρώων. Ανάμεσα στα στεφάνια ήταν και των Γαλαξειδιωτών που κατέθεσε ο Πρόεδρος της Κοινότητας. Έγινε σιγή ενός λεπτού στη μνήμη των Ηρώων, απαγγέθηκαν ποιήματα από μαθητρίες Γυμνασίου, Λυκείου και επακολούθησε παράδοση στρατιωτικού τμήματος και των σχολείων Γραβιάς προ των επιστημών.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με χορούς εθνικούς από παιδιά Γυμνασίου και Δημοτικού και γενικότερα ο χορός με συμμετοχή των παριστάμενων με τη συνοδεία συγκροτήματος εγχωρίων οργάνων.

Στις εκδηλώσεις παρευρέθηκαν: ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φλώρος, οι Βουλευτές Φωκίδας κ.κ. Γκελεστάνης και Μπακογιάννης, οι βουλευτές Φθιώτιδας κ.κ. Παράς, Μανίνας και Στάκος, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών κ. Πελοποννήσιος, ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Νώντας Μπαλτσής, ο Νομάρχης Φθιώτιδας, ο Διοικητής του ΙΚΑ κ. Σισσώρας, ο Δήμαρχος Αμφισσας κ. Καμπεράνης, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γαλαξειδίου κ. Γιώργος Τσελέ, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Ιτέας κ. Αργυρόπουλος και άλλοι Κοινοτάρχες της περιοχής και πολλοί κάτοικοι. Από το Γαλαξείδι ήρθαν στη Γραβιά αρκετοί συμπολίτες με πούλμαν που διέθεσε η Κοινότητα.

ΤΟ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Το χρονίζον θέμα της εγκρίσεως του ρυμοτομικού σχεδίου πόλεως Γαλαξειδίου έχει πάρει καλό δρόμο για την οριστική του έγκριση. Ήδη η ομάδα των αρχιτεκτόνων του Υπουργείου Χωροταξίας τελείωσε με την διαδικασία των ενστάσεων που είχαν υποβληθεί στην Κοινότητα Γαλαξειδίου και προχωρεί ιεραρχικά για την τελική του έγκριση, την οποία ελπίζουμε ενός ολίγου χρονικού διαστήματος να ανακηρυχθεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΑΚΟΣ
Πολιτ. Μηχανικός

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑ

ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΑ ΕΞΟΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

(Έκτακτου ανταποκριτού μας)

Τις ημέρες του Πάσχα γιόρτασαν αρκετά από τα εξοκκλήσια μας. Ανηφόρουμε τα παρακάτω: Τη Δευτέρα του Πάσχα γιορτή του Αγίου Γεωργίου πανηγύρισε το ομώνυμο εξοκκλήσι στο νησάκι. Από πολύ πρωί 3 βεζινάκια μετέφεραν τους προσκυνητές από το Γαλαξείδι. Και ήσαν πολλοί και εφέτος — όπως κάθε χρόνο — παρ' όλο τον κάπως θροχρό καιρό εκείνης της ημέρας. Όπως πληροφορηθήκαμε οι πλοιοκτήτες προσέφεραν τις εισπράξεις της ημέρας αυτής για την επισκευή της εκκλησίας. Αξέπαινη η χειρονομία των και θα ήταν ευχής έργον αν όρη μνηστής. Γιατί το εκκλησάκι του Αγ. Γεωργίου παλιό όπως είναι και στη θέση που βρίσκεται που ανεμοδέρνεται από όλους τους καιρούς, πληθαίνει εθελοντές και τώρα όπως το είδαμε έχει ανάγκη μιας καλύτερης επισκευής που θέπρεπε να γίνει σύντομα. Η λειτουργία τελέστηκε από τον εφημέριο του ιερού Ναού Αγ. Νικολάου πρεσβύτερο π. Αναστάσιο Φαρθέλλο. Τους θαυμάσιους πασχάλινους ύμνους καθώς και σ' όλη τη λειτουργία έψαλε χορωδία από καλούς ερασιτέχνες ιεροψάλτες που συστήθηκε εκεί εκ των ενόντων που θρήνησαν τις ημέρες του Πάσχα στο Γαλαξείδι και που την αποτελούσαν: ο συμπολίτης μας κ. Μάνος Χατζής, βαρύνοντος, πρόεδρος της Χορωδίας της εκκλησίας του Αγίου Αλεξάνδρου στο Π. Φάληρο, ο λέκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών καρδιολόγος κ. Γεώργιος Ζάχος, ο κ. Παρασκευά-πoulos, ο συμπολίτης μας κ. Ηρακλής Κουτρούμπας, συμμετείχε δε και όλο το εκκλησίασμα. Ο κ. Χατζής απήγγειλε το Σύμβολο της Πίστεως σε ρυθμό μελωδικό και σε υπηλτό τόνο φωνής βαρυντόντος.

Αληθινή μετακατοχή η παρακολούθηση της θ. λειτουργίας με τέτοια μελωδία στο όμορφο αυτό εκκλησάκι που φάνταζε εκεί στο φηλότερο μέρος του νησιού με φόντο το γαλάζιο χρώμα της θάλασσας. Την Τετάρτη του Πάσχα γιόρταζε

το εκκλησάκι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου μέσα στο Άλσος. Από ενωρίς το πρωί ήρθαν πιστοί να παρακαλούθησαν την θ. λειτουργία που τελέστηκε από τον εφημέριο του Ι. Ναού της Αγίας Παρασκευής π. Νικόλαο Δόγκα μέσα σε μια κατανοητική ατμόσφαιρα.

Την Παρασκευή του Πάσχα εορτή της Ζωοδόχου Πηγής πανηγύρισε το ιστορικό εκκλησάκι μας «Κλεφτοπαναγιά». Από πρωιά ένα λεωφορείο και τα ταξί πηγαίνονταν για τη μεταφορά των προσκυνητών. Όλος ο γύρω χώρος της εκκλησίας είχε γεμίσει από Ι.Χ. αυτοκίνητα. Παλαιά η εκκλησία ήταν άλλοτε μοναστήρι.

Οι εικόνες των Αγίων της εκκλησίας αποτελούν ενδιαφέροντα έργα ζωγραφικής και φέρουν χρονολογίες κατασκευής από τον έτος 1870 - 1875. Η εκκλησία έχει επισκευασθεί και επεκταθεί με τη φροντίδα του ιερέως π. Χαράλ. Γκελεστάνης.

Στη θεία λειτουργία έλαβαν μέρος 2 ιερείς. Ο εφημέριος του Ι. Ναού Αγ. Ιωάννου π. Χαρ. Γκελεστάνης και ο άλλοτε ιερέας του ιδίου Ναού π. Αίλιος που δεν ξεχνά το Γαλαξείδι και έρχεται και λειτουργεί.

Μ.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων του Πολιτιστικού Συλλόγου Γαλαξειδίου, η τάξη θα κάνει μια σειρά από ομιλίες, με προβάλες, σχετικές με θέματα ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ. Σε πρώτη φάση ο συμμαθητής μας Λιάκος Κουμπρούλης ετοίμασε και παρουσιάζει με την Ζιζή Σουλαντζού, μια εργασία με θέματα:

- 1) Ιστορία της Αστρονομίας.
- 2) Γενικά για το Σύμπαν.
- 3) Ο Γαλαξίας μας.
- 4) Το ηλιακό πλανητικό μας Σύστημα.
- 5) Πλανητάριο.

Η Β' Γυμνασίου Γαλαξειδίου

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΣ

Έπειτα από την συμπλήρωση της υπηρεσίας του ως αγροτικού Ιατρού στο Γαλαξείδι ο κ. Γεώργιος Παρ. Ύφαντης ανεχώρησε δια Αθήνας. Ο άνω ιατρός κατά την εδώ παραμονή του έδωσε δείγματα επιστημονικής κατάρτισης και αλτρουισμού, αλλά και αφοιοχρηματίας, σπεύδων ημέρα και νύκτα σε κάθε ποινόμενο για να παράσχει την συνδρομή του

αφιοικερδώς, πιστός εις τον όρκον του Ιπποκράτους.

Ας δεχθί από την στήλην μας ένα τρανό εύγε από τους κατοίκους Γαλαξειδίου και των γειτονικών χωριών, που του εύχονται να είναι πάντοτε υγιής και καλή σταδιοδρομία στο δύσκολο έργο του, πρὸς ανακούφιαν των πασχόντων.

Ε. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

Η ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Οι εργασίες της επισκευής του Παρθεναγωγείου, όπως πληροφορηθήκαμε από τον Πρόεδρο της Κοινότητας Γαλαξειδίου και Πρόεδρο της Επιτροπής του Ιδρύματος Κοινωτικού Θεάτρου κ. Γιώργο Τσελέ, προχω

ρούν με γοργό ρυθμό. Οι εργασίες του Ιου σταδίου πλησιάζουν προς το τέλος. Αυτές ήσαν: Ανακατασκευή της κεραμοσκεπής, κατασκευή της κορινθίας, ανακατασκευή των επιχρίσμάτων της προσόψεως και των δυο όψεων του μαγνητοτόχου του κυρίου κτιρίου. Έγινε ακόμα η ανακατασκευή της οροφής (ταβάνιασμα) της αίθουσας και χωλ καθώς και τα εσωτερικά επιχρίσματα της αίθουσας. Συνεχίζονται οι εργασίες στη μεγάλη αίθουσα με την επισκευή των κουφωμάτων, διαπέδου και καθισμάτων. Καταβάλλονται προσπάθειες όπως εντός του Ιουνίου να έχει τελειώσει η αίθουσα ώστε να χρησιμοποιηθεί για τις εκδηλώσεις που θα γίνουν το καλοκαίρι.

Η επισκευή θα συνεχισθεί με τις εργασίες του 2ου σταδίου οι οποίες είναι: Ανακατασκευή της κεραμοσκεπής, της κορινθίας καθώς και σε ρέωση των τοίχων και αντισεισμική θωράκιση του δευτερεύοντος κτιρίου (της σπηλιάς πλευράς του όλου κτιρίου).

(Από το Γραφείο του Συνδέσμου)

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ «PING — PONG» ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Γαλαξείδι, ΠΑΣΧΑ 1983

Ήσαν μέρος κορίτσια, αγόρια από το Δημοτικό Σχολείο, Γυμνάσιο, Λύκειο και άλλοι.

Νικήτης ο Νίκος Προκαλάμος. Συγχαρητήρια. Ο Σύλλογος προσέφερε πασχάλιατικες σκολάτες στο ΝΙΚΟ που οργάνωσε το τουρνουά, στο Λευτέρη για τη δεξιοτεχνία του και στον Μιχάλη για τον αθλητικό του χαρακτήρα.

Έπαθλο: το ωραίο Λεύκιωμα — ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ — του Αντώνη Γροντέλλη.

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Μάιος 1983

Δεν υπάρχει καλύτερος μήνας για τις παγκοσμίες γιορτές από τον Μάιο. Όλα ανασταίνουν. Όλα χαμογελούν. Ο Μάιος έφτασε μαζί και το Πάσχα. Ύστερα από τις κακοκαιρίες του χειμώνα φτάνουμε στην άνοιξη για να γιορτάσουμε το Πάσχα, την ελπίδα της σωτηρίας. Φέτος εδώ στην Αμερική έστρεψε να έχουμε δυο γιορτές μαζί. Το Πάσχα των Βαλτινιόλδων έστρεψε και γιορτάζεται με την ημέρα της Μητέρας. Μαζί με το Χριστό Ανάστη, τιμάμε και την ημέρα της Μητέρας. MOTHER'S DAY. Ορατός συνδυασμός. Δοξάζουμε την Ανάσταση και προσφέρουμε την αγάπη μας και σεβασμό προς τη Μητέρα. Χαρά, αγάπη και ελπίδα. Το Πάσχα των Βαλτινιόλδων έχει πλέον ριζωθεί και καθιερωθεί, ως μια από τις λαμπρές θρησκευτικές εκδηλώσεις της αμερικανικής κοινωνίας. Οι εκκλησίες μας γιορτάζουν από πιστούς. Η παράδοση διατηρείται ζωντανή και μεγαλώνει. Αποτελεί το χαρακτηριστικό γνώρισμα του ελληνικού στοιχείου. Είναι αυτό που μας κρατά τους Αμερικανούς αλληλική καταγωγή ως μια αξιόλογη εθνική ομάδα, ενωμένους ανάμεσα στο Αμερικανικό Έθνος. Σε αντίθεση ίσως με άλλους, η εθνική μας

ομάδα εδώ προσφέρει, δημιουργεί δεν καταστρέφει. Με τις παραδόσεις μας προσφέρουμε στην αμερικανική κοινωνία ιδέες και ιστορία που κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας χιλιάδες χρόνια. Γι' αυτό πάντα θα δίνουμε το δρόμο μας στη ζωή με υπεργραμμή για την καταγωγή μας. Η αποστολή του ελληνισμού της Αμερικής είναι μεγάλη. Διπλός ο σκοπός. Αποτελεί τη γέφυρα που συνδέει την Αμερική και την Ελλάδα. Γι' αυτό και ο αγώνας και οι κόποι μεγάλοι. Κάθε ημέρα με το υπέδειγμά μας υπενθυμίζουμε στους συμπατριώτες μας Αμερικανούς, τις υποχρεώσεις απέναντι της χώρας που με πίστη κράτησε το δρόμο της ελευθερίας και δημοκρατίας ανοιχτό. Παρά τις μικροδιαφορές και μικροπολιτικές αντιθέσεις. Ο ελληνικός λαός είναι και πρέπει, φίλος του αμερικανικού λαού και όλων των λαών που πιστεύουν στην πρόοδο, ελευθερία, δημοκρατία και ειρήνη. Με αυτές τις σκέψεις γιορτάζουμε το Πάσχα και την ημέρα της Μητέρας. Στην ιστορική παλιότητα μας το Γαλαξίδι, στέλνουμε τις καλύτερές μας ευχές. Χριστό Ανάστη. Χρόνια πολλά στην ομάδα, συμπατριώτες μας Καλό Πάσχα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΡΑΤΟΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Η κ. Βιολέττα Μιχοπούλου, εις μνήμην του πατρός της Κωνσταντίνου Αρβανίτη, για την επισκευή του Παρθεναγωγείου δρχ. 2.000.

Η κ. Ευαγγελία Σιδηροπούλου, εις μνήμην του συζύγου της Θεοδώρου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 10.000.

Ο κ. και η κ. Αποστόλου Πλαφονίτη, εις μνήμην των γονέων των και αδελφών των, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 500.

Η οικογένεια Δήμου Κουρεντή, εις μνήμην του συζύγου και πατρός των με την συμπλήρωση τριών ετών από του θανάτου του, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 5.000.

Οι κ.κ. Δημήτρης, Τάσος και Σωσώ Ζηράμης, εις μνήμην του αγαπητού των εξαδέλφου Λουκά Ν. Αποστόλοπούλου, υιού της Μαρίκας Δ. Καμμένου, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Ο κ. Γεώργιος Μητρόπουλος, εις μνήμην του φιλάτου του Δήμου Καμμένου, για τους σκοπούς του Συνδέ-

σμου δρχ. 1.000.

Ανώνυμοι, εις μνήμην Χρήστου Τρίγχα, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Ο κ. Ιωάννης Παππάς, εις μνήμην του αγαπητού του φίλου Χρήστου Τρίγχα, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Ο κ. Αναστάσιος Τσιγγούνης, για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 800.

Ο κ. Μιχαήλ και η κ. Αίσα Πολυκανδριώτη, εις μνήμην της αγαπημένης των θείας Αθηνάς Κατσούλη, για την επισκευή του Παρθεναγωγείου δρχ. 15.000.

Ο κ. Ιωάννης και η κ. Βίκυ Πολυκανδριώτη, εις μνήμην της αγαπητής των θείας Αθηνάς Κατσούλη, για την επισκευή του Παρθεναγωγείου δρχ. 5.000.

Ο κ. Βασίλειος και η κ. Βερίνη Διαλυνά, εις μνήμην Αθηνάς Κατσούλη, για την επισκευή του Παρθεναγωγείου δρχ. 3.000.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο κ. Νικόλαος Καμμένος, για τις ανάγκες της Βιβλιοθήκης, εις μνήμην του αδελφού του Δήμου Καμμένου και Σπύρου Ανασταίου δρχ. 5.000.

Ο κ. Γ. Δ. Χουρμυζιάδης τα τρία βιβλία του.

Ο συμπολίτης, ζωγράφος, κ. Σπύρος Βασιλείου τα τελευταία βιβλία του.

Ο κ. Ευθύμιος Γ. Μητρόπουλος φωτοτυπίες των άρθρων του σε διάφορα περιοδικά.

Ο κ. Βασίλειος Λαδάς τα δυο τελευταία βιβλία του.

Ο κ. Ανδρέας Ανδρέοπουλος τέσσερα (4) αντίτυπα του βιβλίου του «ΦΙΛΟΚΗΤΗΣ».

Ο κ. Διονύσιος Νικ. Σκουλαρίκης, για τις ανάγκες της Βιβλιοθήκης δρχ. 1.000.

Η κ. Μίτσα Οικονόμου τη συνδρομή του περιοδικού «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ».

Κάνουμε και πάλι έκκληση στους αγαπητούς συμπολίτες να βοηθήσουν στην εξοπλισμό της Βιβλιοθήκης. Υπάρχουν ανάγκες για τρεις μεγάλες βιβλιοθήκες, βιβλιοστάτες, καθίσματα κλπ. Η Βιβλιοθήκη συντηρείται χωρίς στις προσφορές, γιατί το κράτος τη χρηματοδοτεί με 15.000 δρχ. Αυτό ήταν το ξεκίνημα του Έλληνα εφοπλιστή!

Τα μέσα δεν του επιτρέπανε ν' αγοράσει ένα καινούργιο καινούργιο στο παλιό. Σ' αυτό, που για τον Έλληνα σχεδόν ήταν άχρηστο.

Και όμως μ' αυτό το παλιό φορητό, χάρις στην οικονομία του και την προσωπική του ακόμα εργασία, τα κατάφερε να συναγωνιστεί τη ναυτική μεγάλων κρατών.

Το πλοίο που του πουλούσαν συνήθως οι Έλληνες για ν' αποφύγουν όσες επικινδύνες τους επιβάλλουν οι «Αλφειοί», στην επιθεώρηση που κάναμε κάθε 4 χρόνια, το αγόραζε αρκετά οικονομικά πραγματοποιούσε, όπως - όπως, αυτές τις επισκευές.

Αθήνα, 'Απρίλιος 1983

ΙΣΙΔΩΡΟΣ Π. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Εν Αθήναις τη 24 Μαρτίου 1983

ΠΡΟΣ ΤΑ
ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ότι από αρμόδιους Υπουργούς Οικονομικών και Γεωργίας, υπεβλήθη εισήγηση και πρόταση στο Υπουργικό Συμβούλιο, για να ανακληθεί η υπ' αριθμό 89/14/23.5.1968 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία παραχωρήθηκε χώρος στην οδό Σίνα και Αραχώδης στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, για την ανέγερση του κτιρίου του.

Στον παραχωρηθέντα χώρο αναγέρθηκε κτίριο για πνευματικούς, πολιτιστικούς και κοινωνικούς σκοπούς, του οποίου οι εργασίες δρύνονται, περίπου στο τέλος τους, παρά τις κατ' επανόληψη σημειωθείσες καθυστερήσεις λόγω διακοπών από την Πολυεθνική Υπηρεσία, όχι με υπαιτιότητα μας, αλλά λόγω γραφειοκρατικών δυσχερειών, για την ανανέωση αδειάς κλπ.

Το παραπάνω μέγαρο, αντάξιο της προσφοράς της Ρούμελης στο Έθνος, κατασκευάστηκε με τις εισφορές κατά κύριο λόγο των Ρουμελιωτών Ελλάδος, Αμερικής και Καναδά και με κρατική ενίσχυση.

Την πλήρη εικόνα του ιστορικού και της εξέλιξης των εργασιών του Π.Κ.Ρ. έχουμε θέσει, με διεξοδικό υπόμνημά μας από 6.10.1982, υπ' όψει του Προέδρου της Βουλής κ. Γιάννη Αλευρά, του Υπουργού Οικονομικών κ. Παναγιώτη Ρουμελιώτη, ο οποίος διεχειρίζεται το θέμα και που έπειτα από σχετική έρευνα για το όλο θέμα μας ενημέρωσε με το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Φωτιάδης κ. Αθανάσιο Μπίτσι, ότι τόσο το οικοπέδο, όσο και το κτίριο έχουν καλώς και δέον να προχωρήσουν οι εργασίες αποπερατωσής του, το δυνατό συντομότερο.

Η ναυτική ζωή

VII.
ΟΙ ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ

Η ΕΦΟΠΙΣΤΙΚΗ
ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Όταν ο Έλληνας πλοίαρχος τα κατάφερε, ύστερα από πολύχρονο μάχη που ήταν σκληροί και οικονομικά μεγάλα να κηρύξει ένα κεφάλαιο, η πρώτη σκέψη του ήταν ν' αποζητήσει το φορητό του. Και πότε συντροφικά, πότε με τη βοήθεια ενός κεφαλαίου, μεγαλειόπορος τις περισσότερες φορές, ή ενός μεγάλου ναυτικού γραφείου του Λονδίνου πραγματοποιούσε τ' όνειρό του αυτό.

(Ναυτική Τράπεζα, τόσο απαραίτητη για την ενίσχυση της Ναυτιλίας μας, δεν υπήρχε και ούτε καμία Κυβέρνηση έως τώρα φρόντισε να πληρώσει το τόσο αισιόχορο κενό για το σημαντικό αυτό κλάδο της Εθνικής μας Οικονομίας. Και όμως άλλοτε, στα 1875, λειτουργούσε Τράπεζα του είδους αυτού, η Ναυτική Τράπεζα «Ο Αρχάγγελος», που αναφέρομαι σ' άλλο κεφάλαιο).

Έτσι ένα ακόμα φορητό, παλιό τις περισσότερες φορές, πλούτιζε τον εμπορικό στόλο μας.

Αυτό ήταν το ξεκίνημα του Έλληνα εφοπλιστή!

Τα μέσα δεν του επιτρέπανε ν' αγοράσει ένα καινούργιο καινούργιο στο παλιό. Σ' αυτό, που για τον Έλληνα σχεδόν ήταν άχρηστο.

Και όμως μ' αυτό το παλιό φορητό, χάρις στην οικονομία του και την προσωπική του ακόμα εργασία, τα κατάφερε να συναγωνιστεί τη ναυτική μεγάλων κρατών.

Το πλοίο που του πουλούσαν συνήθως οι Έλληνες για ν' αποφύγουν όσες επικινδύνες τους επιβάλλουν οι «Αλφειοί», στην επιθεώρηση που κάναμε κάθε 4 χρόνια, το αγόραζε αρκετά οικονομικά πραγματοποιούσε, όπως - όπως, αυτές τις επισκευές.

Για την εξεύρεση των χρημάτων αποτανθήκαμε στους εν Ελλάδι Ρουμελιώτες και στην Αμερική και Καναδά, οι οποίοι εκινήτοποίηθηκαν και συνεχίζουν τις ενέργειές τους.

Για ενημέρωσή σας πληροφορούμε ότι της τελευταίας μίνης δαπανήθηκε για την κατασκευή των εξωτερικών όψεων και το δόμο το ποσό των 10 εκατομμυρίων δραχμών.

Για το έργο τούτο, το οποίο αποτελεί το μεγάλο όνειρο των Ρουμελιωτών, γνησύν και αποδομών και για το οποίο ο καθένας Ρουμελιώτης προσέφερε τον όβολό του, ανάκληση παραχώρησης αποτελεί περιφρόνηση προς όλους τους Ρουμελιώτες, αφού εμπόδιζονται στην πραγματοποίηση ενός μεγάλου εκπαιδευτικού έργου, που θα εξυπηρετεί και θα τιμά όχι μόνο την Αθήνα και τη Ρούμελη, αλλά ολόκληρη την Ελλάδα.

Τα Διοικητικά Συμβούλια του Π.Κ.Ρ., της Ομοσπονδίας Ρουμελιωτών Ελλάδος (ΟΡΕ) και της Ε.Α.Ρ., οι Ρουμελιώτες της Αθήνας, των 5 Νομών της Ρούμελης, των ΗΠΑ και Καναδά, παρακαλούν για τη μεταίωση της Πράξης ανάκλησης παραχώρησης και τη συνέχιση εργασιών αποπερατωσής του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών.

Για το Π.Κ.Ρ.

Πρόεδρος

Ι. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Γεν. Γραμματέας

ΛΕΩΝ. ΠΙΤΣΙΚΑΣ

Για την Ο.Ρ.Ε.

Πρόεδρος

ΝΙΚ. ΣΟΦΑΛΗΣ

Γεν. Γραμματέας

ΣΤΥΛ. ΜΠΑΡΤΣΩΚΑΣ

Για την Ε.Α.Ρ.

Πρόεδρος

ΟΔ. ΠΑΠΑΠΕΛΕΚΑΝΟΣ

Γεν. Γραμματέας

ΚΩΝ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΙΔΙ, Μάιος. Το εφετινόν Πάσχα στην πατρίδα μας γιορτάστηκε με εξαιρετική λαμπρότητα και συρροή των συμπολιτών μας από την πρωτεύουσα και από διάφορα μέρη της Ελλάδος ως και από την Αμερική και από τις μακρινές Ινδίες, Αυστραλίας ήλθαν στον τόπο της γεννήσεώς των να γιορτάσουν στο πατρικό σπίτι και να χαρούν φηγοντας στις αυλές των και τα περιβόλια των το αρνάκι των. Αλλά και ξένοι εκδρομείς έδωκαν εφέτος το παρόν στο μυροδόλο Γαλαξίδι μας.

Καθ' όλην την Μ. Εβδομάδα και τρεις Ναοί μας ήσαν κατάμεστοι από πιστούς. Οι δρόμοι είχαν κλείσει από ΙΧ, καθώς και από επιπλέοντα. Από της πρωίας της Μ. Παρασκευής οι καμπάνες όλων των εκκλησιών σήμαναν πένθημα, ενώ ένα ρίγος αισθάνεται ο κάθε χριστιανός και σπεύδει προς την εκκλησίαν του, ιδίως ο γυναικόκοσμος, με αγκαλιές από άνοιξη και ιδίως μαγιότικα τριαντάφυλλα που καλλιεργούσαν στις γλάστρες και περιβόλια των σπιτιών των, για να παραδώσουν στις νεάνιδες που είχαν επιμεληθεί το στόλισμα των Επιταφίων.

Στα 11 π.μ. υπό τους ήχους των πένθιμων κρουσμένων κωδώνων των εκκλησιών εγένετο η Ταφή του Κυρίου υπό τα σταυροσπήματα και με τα μάτια γεμάτα δάκρυα των πιστών που παρακολούθουν την θείαν μυστήριον γοήτριν.

Το σπέρμα φάλλονται τα τροπάρια της Μεγάλης Παρασκευής εν μέσσοι νεκρικής σιγής, ενώ μια σιγαλιά βασιλεύει στην γύρω φύση που την διακόπτει ο πένθιμος ήχος των καμπανών.

Παρά την 10η νυκτερινή εγένετο η περιφορά των Επιταφίων του Αγ. Νικολάου, της Αγίας Παρασκευής και του Αγ. Ιωάννου, ενώ φάλλονται και τα τροπάρια της Μ. Εβδομάδος υπό χορωδίας νεανίδων. Και οι τρεις Επιτάφιοι αντάμωσαν στην Πλατεία Ηρώων, όπου το μνημείον των πεσόντων για να φαλή σχετικάς δέχαις εν μέσσοι νεκρικής σιγής. Μετά ταύτα οι Επιτάφιοι ακολουθούν διαφορετική διαδρομή ανά την πόλιν, για να επιστρέψουν εις τους Ναούς όπου εφάλλει η απόλυσις.

Ζωηροτάτη παρατηρήση η κίνησις εις τα κρεπωλεία μας για την προμήθειαν του αρνιού και των εντοσίων για την σχετική μαγειρίτσα, παρ' όλην την υψηλή τιμή των αμνών εφέτος (420 κατά κιλό) εγένετο καλό νταραβέρι, ώστε πλήθος συμπολιτών να προμηθευθούν αρνιά μέχρι 14 κυλών, για να φηθούν σε

λάκκους στις αυλές, με τα σχετικά κοκορέσια για το σχετικό γλέντι έως να γίνη το αρνί με μολυκική ρετσίνα στους φίλους και γνωστούς, μια και το καλέι η μέρα. Εφέτος οι περισσότεροι των συμπολιτών μας μια και είχαν καλοκαιρία τα έφησαν μόνον των για να χαρούν και τα πένα των, μια και τους το είχαν υποσχεθή από την Αθήνα.

Ο σορτασμός της Αναστάσεως εγένετο ακριβώς την 12 νυκτερινήν του Μ. Σαββάτου ενώπιον πλήθους εορταζόντων. Μετά το «δεύτε λάθετε φως» το πλήρωμα των Ναών εξέληθεν εις το προαύλιον αυτών έθνα από εφάλλη το ευαγγέλιον της Αναστάσεως και το τροπάριον της Αναστάσεως, ήρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες των εκκλησιών, ενώ ο ορίζων είχε φωτισθεί από τας ριπαμένας ρουκέτες, βεγγαλικά, αλλά από ομοιόμορτους αυτοσχέδιους ρεζόλτων και άλλων εκρηκτικών που εδόνουν την ατμόσφαιρα, η οποία έιχεν όψην... Βεζουβίου ηφαιστείου, ενώ τα κεράνια των εκκλησιάζομένων ανήρχοντο και κατήρχοντο πανηγυρικά, και άλλων το φιλ της αναστάσεως, διαχέοντο να αποχωρήσουν από τον χώρο της Αναστάσεως, για να μεταφέρουν το ακοιμητο φως στα σπίτια των, να ανάψουν τα κανδήλια των σπιτιών των και να παρακαθήσουν στην ολόλευκη τράπεζα, να γευθούν την πατροπαράδοτη μαγειρίτσα και άλλους μεζέδες.

Το σπέρμα φάλλονται τα τροπάρια της Μεγάλης Παρασκευής εν μέσσοι νεκρικής σιγής, ενώ μια σιγαλιά βασιλεύει στην γύρω φύση που την διακόπτει ο πένθιμος ήχος των καμπανών.

Παρά την 10η νυκτερινή εγένετο η περιφορά των Επιταφίων του Αγ. Νικολάου, της Αγίας Παρασκευής και του Αγ. Ιωάννου, ενώ φάλλονται και τα τροπάρια της Μ. Εβδομάδος υπό χορωδίας νεανίδων. Και οι τρεις Επιτάφιοι αντάμωσαν στην Πλατεία Ηρώων, όπου το μνημείον των πεσόντων για να φαλή σχετικάς δέχαις εν μέσσοι νεκρικής σιγής. Μετά ταύτα οι Επιτάφιοι ακολουθούν διαφορετική διαδρομή ανά την πόλιν, για να επιστρέψουν εις τους Ναούς όπου εφάλλει η απόλυσις.

Ζωηροτάτη παρατηρήση η κίνησις εις τα κρεπωλεία μας για την προμήθειαν του αρνιού και των εντοσίων για την σχετική μαγειρίτσα, παρ' όλην την υψηλή τιμή των αμνών εφέτος (420 κατά κιλό) εγένετο καλό νταραβέρι, ώστε πλήθος συμπολιτών να προμηθευθούν αρνιά μέχρι 14 κυλών, για να φηθούν σε

λάκκους στις αυλές, με τα σχετικά κοκορέσια για το σχετικό γλέντι έως να γίνη το αρνί με μολυκική ρετσίνα στους φίλους και γνωστούς, μια και το καλέι η μέρα. Εφέτος οι περισσότεροι των συμπολιτών μας μια και είχαν καλοκαιρία τα έφησαν μόνον των για να χαρούν και τα πένα των, μια και τους το είχαν υποσχεθή από την Αθήνα.

Ο σορτασμός της Αναστάσεως εγένετο ακριβώς την 12 νυκτερινήν του Μ. Σαββάτου ενώπιον πλήθους εορταζόντων. Μετά το «δεύτε λάθετε φως» το πλήρωμα των Ναών εξέληθεν εις το προαύλιον αυτών έθνα από εφάλλη το ευαγγέλιον της Αναστάσεως και το τροπάριον της Αναστάσεως, ήρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες των εκκλησιών, ενώ ο ορίζων είχε φωτισθεί από τας ριπαμένας ρουκέτες, βεγγαλικά, αλλά από ομοιόμορτους αυτοσχέδιους ρεζόλτων και άλλων εκρηκτικών που εδόνουν την ατμόσφαιρα, η οποία έιχεν όψην... Βεζουβίου ηφαιστείου, ενώ τα κεράνια των εκκλησιάζομένων ανήρχοντο και κατήρχοντο πανηγυρικά, και άλλων το φιλ της αναστάσεως, διαχέοντο να αποχωρήσουν από τον χώρο της Αναστάσεως, για να μεταφέρουν το ακοιμητο φως στα σπίτια των, να ανάψουν τα κανδήλια των σπιτιών των και να παρακαθήσουν στην ολόλευκη τράπεζα, να γευθούν την πατροπαράδοτη μαγειρίτσα και άλλους μεζέδες.

Το σπέρμα φάλλονται τα τροπάρια της Μεγάλης Παρασκευής εν μέσσοι νεκρικής σιγής, ενώ μια σιγαλιά βασιλεύει στην γύρω φύση που την διακόπτει ο πένθιμος ήχος των καμπανών.

Παρά την 10η νυκτερινή εγένετο η περιφορά των Επιταφίων του Αγ. Νικολάου, της Αγίας Παρασκευής και του Αγ. Ιωάννου, ενώ φάλλονται και τα τροπάρια της Μ. Εβδομάδος υπό χορωδίας νεανίδων. Και οι τρεις Επιτάφιοι αντάμωσαν στην Πλατεία Ηρώων, όπου το μνημείον των πεσόντων για να φαλή σχετικάς δέχαις εν μέσσοι νεκρικής σιγής. Μετά ταύτα οι Επιτάφιοι ακολουθούν διαφορετική διαδρομή ανά την πόλιν, για να επιστρέψουν εις τους Ναούς όπου εφάλλει η απόλυσις.

Ζωηροτάτη παρατηρήση η κίνησις εις τα κρεπωλεία μας για την προμήθειαν του αρνιού και των εντοσίων για την σχετική μαγειρίτσα, παρ' όλην την υψηλή τιμή των αμνών εφέτος (420 κατά κιλό) εγένετο καλό νταραβέρι, ώστε πλήθος συμπολιτών να προμηθευθούν αρνιά μέχρι 14 κυλών, για να φηθούν σε

λάκκους στις αυλές, με τα σχετικά κοκορέσια για το σχετικό γλέντι έως να γίνη το αρνί με μολυκική ρετσίνα στους φίλους και γνωστούς, μια και το καλέι η μέρα. Εφέτος οι περισσότεροι των συμπολιτών μας μια και είχαν καλοκαιρία τα έφησαν μόνον των για να χαρούν και τα πένα των, μια και τους το είχαν υποσχεθή από την Αθήνα.

Ο σορτασμός της Αναστάσεως εγένετο ακριβώς την 12 νυκτερινήν του Μ. Σαββάτου ενώπιον πλήθους εορταζόντων. Μετά το «δεύτε λάθετε φως» το πλήρωμα των Ναών εξέληθεν εις το προαύλιον αυτών έθνα από εφάλλη το ευαγγέλιον της Αναστάσεως και το τροπάριον της Αναστάσεως, ήρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες των εκκλησιών, ενώ ο ορίζων είχε φωτισθεί από τας ριπαμένας ρουκέτες, βεγγαλικά, αλλά από ομοιόμορτους αυτοσχέδιους ρεζόλτων και άλλων εκρηκτικών που εδόνουν την ατμόσφαιρα, η οποία έιχεν όψην... Βεζουβίου ηφαιστείου, ενώ τα κεράνια των εκκλησιάζομένων ανήρχοντο και κατήρχοντο πανηγυρικά, και άλλων το φιλ της αναστάσεως, διαχέοντο να αποχωρήσουν από τον χώρο της Αναστάσεως, για να μεταφέρουν το ακοιμητο φως στα σπίτια των, να ανάψουν τα κανδήλια των σπιτιών των και να παρακαθήσουν στην ολόλευκη τράπεζα, να γευθούν την πατροπαράδοτη μαγειρίτσα και άλλους μεζέδες.

Το σπέρμα φάλλονται τα τροπάρια της Μεγάλης Παρασκευής εν μέσσοι νεκρικής σιγής, ενώ μια σιγαλιά βασιλεύει στην γύρω φύση που την διακόπτει ο πένθιμος ήχος των καμπανών.

Παρά την 10η νυκτερινή εγένετο η περιφορά των Επιταφίων του Αγ. Νικολάου, της Αγίας Παρασκευής και του Αγ. Ιωάννου, ενώ φάλλονται και τα τροπάρια της Μ. Εβδομάδος υπό χορωδίας νεανίδων. Και οι τρεις Επιτάφιοι αντάμωσαν στην Πλατεία Ηρώων, όπου το μνημείον των πεσόντων για να φαλή σχετικάς δέχαις εν μέσσοι νεκρικής σιγής. Μετά ταύτα οι Επιτάφιοι ακολουθούν διαφορετική διαδρομή ανά την πόλιν, για να επιστρέψουν εις τους Ναούς όπου εφάλλει η απόλυσις.

Ζωηροτάτη παρατηρήση η κίνησις εις τα κρεπωλεία μας για την προμήθειαν του αρνιού και των εντοσίων για την σχετική μαγειρίτσα, παρ' όλην την υψηλή τιμή των αμνών εφέτος (420 κατά κιλό) εγένετο καλό νταραβέρι, ώστε πλήθος συμπολιτών να προμηθευθούν αρνιά μέχρι 14 κυλών, για να φηθούν σε

λάκκους στις αυλές, με τα σχετικά κοκορέσια για το σχετικό γλέντι έως να γίνη το αρνί με μολυκική ρετσίνα στους φίλους και γνωστούς, μια και το καλέι η μέρα. Εφέτος οι περισσότεροι των συμπολιτών μας μια και είχαν καλοκαιρία τα έφησαν μόνον των για να χαρούν και τα πένα των, μια και τους το είχαν υποσχεθή από την Αθήνα.

Ο σορτασμός της Αναστάσεως εγένετο ακριβώς την 12 νυκτερινήν του Μ. Σαββάτου ενώπιον πλήθους εορταζόντων. Μετά το «δεύτε λάθετε φως» το πλήρωμα των Ναών εξέληθεν εις το προαύλιον αυτών έθνα από εφάλλη το ευαγγέλιον της Αναστάσεως και το τροπάριον της Αναστάσεως, ήρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες των εκκλησιών, ενώ ο ορίζων είχε φωτισθεί από τας ριπαμένας ρουκέτες, βεγγαλικά, αλλά από ομοιόμορτους αυτοσχέδιους ρεζόλτων και άλλων εκρηκτικών που εδόνουν την ατμόσφαιρα, η οποία έιχεν όψην... Βεζουβίου ηφαιστείου, ενώ τα κεράνια των εκκλησιάζομένων ανήρχοντο και κατήρχοντο πανηγυρικά, και άλλων το φιλ της αναστάσεως, διαχέοντο να αποχωρήσουν από τον χώρο της Αναστάσεως, για να μεταφέρουν το ακοιμητο φως στα σπίτια των, να ανάψουν τα κανδήλια των σπιτιών των και να παρακαθήσουν στην ολόλευκη τράπεζα, να γευθούν την πατροπαράδοτη μαγειρίτσα και άλλους μεζέδες.

Το σπέρμα φάλλονται τα τροπάρια της Μεγάλης Παρασκευής εν μέσσοι νεκρικής σιγής, ενώ μια σιγαλιά βασιλεύει στην γύρω φύση που την διακόπτει ο πένθιμος ήχος των καμπανών.

Παρά την 10η νυκτερινή εγένετο η περιφορά των Επιταφίων του Αγ. Νικολάου, της Αγίας Παρασκευής και του Αγ. Ιωάννου, ενώ φάλλονται και τα τροπάρια της Μ. Εβδομάδος υπό χορωδίας νεανίδων. Και οι τρεις Επιτάφιοι αντάμωσαν στην Πλατεία Ηρώων, όπου το μνημείον των πεσόντων για να φαλή σχετικάς δέχαις εν μέσσοι νεκρικής σιγής. Μετά ταύτα οι Επιτάφιοι ακολουθούν διαφορετική διαδρομή ανά την πόλιν, για να επιστρέψουν εις τους Ναούς όπου εφάλλει η απόλυσις.

Ζωηροτάτη παρατηρήση η κίνησις εις τα κρεπωλεία μας για την προμήθειαν του αρνιού και των εντοσίων για την σχετική μαγειρίτσα, παρ' όλην την υψηλή τιμή των αμνών εφέτος (420 κατά κιλό) εγένετο καλό νταραβέρι, ώστε πλήθος συμπολιτών να προμηθευθούν αρνιά μέχρι 14 κυλών, για να φηθούν σε

λάκκους στις αυλές, με τα σχετικά κοκορέσια για το σχετικό γλέντι έως να γίνη το αρνί με μολυκική ρετσίνα στους φίλους και γνωστούς, μια και το καλέι η μέρα. Εφέτος οι περισσότεροι των συμπολιτών μας μια και είχαν καλοκαιρία τα έφησαν μόνον των για να χαρούν και τα πένα των, μια και τους το είχαν υποσχεθή από την Αθήνα.

Ο σορτασμός της Αναστάσεως εγένετο ακριβώς την 12 νυκτερινήν του Μ. Σαββάτου ενώπιον πλήθους εορταζόντων. Μετά το «δεύτε λάθετε φως» το πλήρωμα των Ναών εξέληθεν εις το προαύλιον αυτών έθνα από εφάλλη το ευαγγέλιον της Αναστάσεως και το τροπάριον της Αναστάσεως, ήρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες των εκκλησιών, ενώ ο ορίζων είχε φωτισθεί από τας ριπαμένας ρουκέτες, βεγγαλικά, αλλά από ομοιόμορτους αυτοσχέδιους ρεζόλτων και άλλων εκρηκτικών που εδόνουν την ατμόσφαιρα, η οποία έιχεν όψην... Βεζουβίου ηφαιστείου, ενώ τα κεράνια των εκκλησιάζομένων ανήρχοντο και κατήρχοντο πανηγυρικά, και άλλων το φιλ της αναστάσεως, διαχέοντο να αποχωρήσουν από τον χώρο της Αναστάσεως, για να μεταφέρουν το ακοιμητο φως στα σπίτια των, να ανάψουν τα κανδήλια των σπιτιών των και να παρακαθήσουν στην ολόλευκη τράπεζα, να γευθούν την πατροπαράδοτη μαγειρίτσα και άλλους μεζέδες.

Το σπέρμα φάλλονται τα τροπάρια της Μεγάλης Παρασκευής εν μέσσοι νεκρικής σιγής, ενώ μια σιγαλιά βασιλεύει στην γύρω φύση που την διακόπτει ο πένθιμος ήχος των καμπανών.

Παρά την 10η νυκτερινή εγένετο η περιφορά των Επιταφίων του Αγ. Νικολάου, της Αγίας Παρασκευής και του Αγ. Ιωάννου, ενώ φάλλονται και τα τροπάρια της Μ. Εβδομάδος υπό χορωδίας νεανίδων. Και οι τρεις Επιτάφιοι αντάμωσαν στην Πλατεία Ηρώων, όπου το μνημείον των